

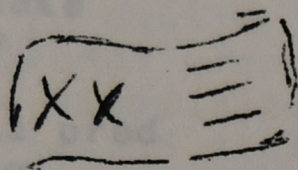
VĚTRNÍK

ZPRAVODAJ č. 5

VYSOKÉ N. JIZ.

PROGRAM:

DNES:

STŘEDA - 11.10.1989

- 8.30 - seminář o představení v malém sále Krakonoše
- 10.30 - beseda s L. Richtrem na téma divadelní prostor a prostředí /pokračování/ - malý sál Krakonoše
- 13.00 - schůze přípravného výboru v kanceláři Krakonoše
- 13.30 - Kurs praktické režie v požární zbrojnici
- 13.30 - rozloučení s DS Duha Polná v malém sále Krakonoše
- 14.30 - vítání DS Brněnec na MěNV
- 14.30 - Větrovanka před Krakonošem
- 16.00 - V.K. Klicpera POTOPA SVĚTA
- 19.30 /DS Tatobity/
- 22.30 - setkání DS Tatobity s patrony v požární zbrojnici

NÁRODNÍ PŘEHLÍDKA VESNICKÝCH A ZEMĚDĚLSKÝCH DIVADELNÍCH SOUBORŮ

Krajská přehlídka venkovských divadelních souborů Východočeského kraje proběhla letos v Malých Svatoňovicích /střídají se v pořádání přehlídek s Tatobity/. Zúčastnily se jí následující soubory a inscenace: Dramatický kroužek Jaroslav při KaSS Luže - J.N.

*Z východních
čech*

Nestroy: Lumpacivagabundus; Kroužek dobrovolných divadelníků OB Kunčice nad Labem - M. Horníček: Dva muži v šachu; DS Máj OB Tatobity - V.K. Klicpera: Potopa světa; DS Klicpera Kosice při JZD Humburky - J. Drda: Dalskabáty, hřišná ves aneb Zapomenutý čert; DS OB Městečko Trnávka - G. Preissova: Její pastorkyňa.

Přehlídka se vydařila. Vydařila se především díky výborně fungujícímu zázemí - od hlediště plného fandících diváků přes uvítací fanfáry z balkónu divadla a přijetí souborů na MHV, pečlivé patrony, denně vydávaný zpravodaj Kahánek, přátelskou atmosféru při diskusi s porotou až k závěrečnému velkolepému finále: divadelní pouti, která kromě představení Komedyje o dvou kupcích a židov Šilokoj úpického souboru a pásma Ta naše písnička česká v provedení souboru z Luže, a další dobré zábavy poskytla především možnost /pokračování na str. 2./

Zitva

/pokračování ze str. 1/

ČTVRTEK - 12.10.1989

- 9.00 - seminář o představení v malém sále Krakonoše
- 13.00 - schůze přípravného výboru v kanceláři Krakonoše
- 13.30 - rozloučení s DS Tatobity v malém sále Krakonoše
- 14.30 - Větrovanka před Krakonošem
- 14.30 - vítání DS Rybniště na MěNV
- 15.00 - vítání DS Rybniště před Krakonošem
- 16.00 - Skála, Fux, Pantůček
a
DRAK JE DRAK
- 19.30 /DS Brněnec/
- 22.30 - setkání DS Brněnec s patrony v požární zbrojnici

Včerejší dopoledne

v malém sále Krakonoše bylo rozpolcené - nikoliv snad duchem, ale formálně. V první části jsme hovořili o bolera-
dickém představení Nejkrásnější války. Kladli jsme si i otázky obecnějšího charakteru, týkající se potřeby lidí smát se a s tím související úrovní zábavy vůbec. Hovořilo se o kvalitě, kterou s sebou na jeviště přináší autenticita hereckého projevu, což se zase zpětně odráží v emotivním dopadu představení na diváka. Atd.

V druhé části dopoledne navázal Luděk Richter na besedu o prostoru v loňském roce. Zaměřil se na misanscénu a na praktických ukázkách se pokusil o vysvětlení významu tohoto důležitého pojmu.

ex

nost vzájemně se poznat, popovídat si.

Je třeba říci, že každé představení na přehlídce bylo něčím zajímavé. Především lidmi, které jsme na scéně viděli. Režisérům se totiž do značné míry zdařilo typově dobře a zajímavě obsadit role - a to je tím nejzákladnějším předpokladem úspěchu amatérské divadelní práce.

Za pozitivní považují také skutečnost, že i mezi režiséry venkovských souborů nacházíme stále častěji osobnosti poučené, snažící se přistupovat ke studiu inscenace s jasným názorem, pokoušející se naplňovat konkrétní dramaturgicko-režijní koncepci. Na přehlídce se tak stalo ve dvou případech. Dr. Milena Duchanová v inscenaci její pastorkyně potlačila konkrétnost sociálního prostředí a pokusila se o současný výklad a přes některé rezervy v samotné realizaci nám aktuální sdělení, vzešlé z vnitřních dramát Kostelníčky a Jenůfy, neuniklo.

Cenná inscenace se podařila také Petru Peškovi. Protože Klicperovu Potopu světa v jeho režii dnes uvidíme, nebude se o ní dále šířit.

Kromě toho, že ve Východočeském kraji funguje krajská přehlídka venkovských souborů, jsou zde díky kvalitní metodické práci i podmínky pro další důležitou věc: Pro to, aby venkovské divadlo nezůstávalo izolováno od ostatního amatérského dění. Členové těchto souborů, především režiséři, mají možnost účastnit se společných akcí, jakými je každoročně přehlídka nejzajímavějších inscenací všech slovesných oborů zvaná Inspirace a krajský aktiv na závěr sezóny. O vzdělávacích akcích ani nemluvě.

Jsem ráda, že stále více venkovských divadelníků cítí potřebu nabízených možností využít. Domnívám se, že růstem tohoto zájmu ještě dále poroste i kvalita jejich inscenací.

Alena Exnarová
/zkráceně podle článku
v Amat.scéně č.8,89/

DNES, HRÁJI

Os Máj OB Tatobity

O souboru a jeho inscenaci jsem hovořila s Petrem Peškem, režisérem představení.

- Soubor z Tatobit je dalším nováčkem letošmi národní přehlídky. To není nic zvláštního. Zajímavé je to, že vlastně sídlí několik kilometrů odtud

/přesně 27/ a přesto se nikdy nesetkali s vysockými diváky. Hrají totiž ve Vysokém n/J poprvé, zatímco prý jejich předkové sem docházeli za panem Vodseďálkem pěšky. Doufají, že se to snad změní, a že si zde zahrají v rámci sousedských vztahů třeba někdy v budoucnu mimo přehlídku.

- Tradice ochotnického divadla v Tatobitech trvá již 120 let. Teprve letos se však podařilo dovést inscenaci až do národní přehlídky. Je to výsledek růstu kvality divadelní práce tohoto souboru, na což má vliv existence krajských přehlídek všeobecně a především to, že Tatobity jsou organizátory jedné z nich. 1 x za dva roky se v Tatobitech koná krajská přehlídka VZDS/. Celý soubor má pak možnost vidět všechna představení uváděná na této přehlídce. Zatímco ostatní soubory přijedou, odehrají představení a odjedou, tady všichni všichni vše. Tím dochází nejen k poučení z jednotlivých inscenací, ale proměňuje se především přístup všech členů souboru k práci na inscenaci.

- Pokud se týká dnes uváděné inscenace, jsou přesvědčení, že existuje markantní rozdíl mezi premiérou a představením na krajské přehlídce, což je výsledkem spousty práce, dotváření a posunů.

/pokračování na str. 4/

Divadelní soubor Duha z Polné, jeden z nováčků, vynocké přehlídky, se nám včera představil s komedií sovětských autorů Arkanova a Goni-na Svatba pro celou Evropu. Působil sympaticky autenticitou hereckého projevu, nepředstíranou hravostí, snahou o využití svých schopností i nedostatků.

Režisér Petr Vaněk původní text výrazně seškrtal - odstranil řadu retardujících momentů, jednotlivé situace příliš nerozvíjí, ale spíš pojmenovává. Dochází poněkud k posunu žánru: polenští nehrají výrazně satiru či hořkou komedii o vážných věcech /manipulace s lidmi, pohrdání individualitou, umělé ovlivňování veřejného mínění/, ale

Recenze

spíše komedii lehčí, se satirickými šlehy ne až tak hlubokého charakteru. Činí tak patrně s plným vědomím svých současných možností.

Zajímavý je i připsaný rámec hry, který nás vlastně uvádí jakoby na zkoušku výše uvedeného titulu. Tento princip funguje po stránce formální, jako jakási omluva eventuálních nedokonalostí v provedení. Nefunguje už zcela výrazně tematicky, neboť situaci zkoušky v průběhu představení příliš nerozvíjí a nevytváří paralelu /či opozici/ k tématu původní předlohy. Takže satirická rovina nemůže zaznít naplno. Možnosti zvolené koncepce jsou v leccems naznačeny, ale nezdařilo se plně je dotáhnout.

I přes uvedené připomínky považujeme polenskou inscenaci za zajímavý pokus o vyrovnání se s ne zcela snadnou hrou.

ex

/pokračování ze str.3/

dále jsou přesvědčeni, že úspěšný výsledek každého jednotlivého představení je závislý i na věcech neovlivnitelných - na momentálních dispozicích herců, jejich chuti hrát i na stavu diváků, t.j. na vstřícnosti celkové atmosféry.

- Pokud se týká samotného Petra Peška - jeho účast na letošní přehlídce je pro něho osobně až dost symbolická. Stál totiž u zrodu NP VZDS jako jeden z jejich spoluvůdců a organizátorů. A nyní, po dvaceti letech, je zde se svým souborem jako režisér přehlídkového představení. Samozřejmě, že jako běžný účastník /organizátor i divák/ sem jezdí stále.

- Také někteří další členové souboru jsou dlouholetými diváckými účastníky této přehlídky. Mnozí z nich znají dokonce i povinnosti patronů přehlídkových představení /vždyť bydlí a pracují nedaleko/. Avšak to je něco jiného, než být přímým účastníkem jako herec v přehlídkovém představení. A tak je pro ně vše nové a dosud nepoznané.

HZ

O rozhovor...

... nás požádala inspektorka odboru kultury ONV Semily Jana Losková:

" Chtěla bych si pohovořit o Ivaně Řehořové, kterou stálí návštěvníci vysoké přehlídky pamatují už devatenáct let. Ivana je totiž ve Vysokém od roku 1970 a od počátků přehlídky zde vede přehlídkové informační středisko, má na starosti ubytování, předprodej i prodej vstupenek. Je tichým člověkem v pozadí, o němž se nemluví, ale bez něhož by organizace přehlídky nemohla fungovat.

/pokračování na str.5/

1. Proč čtete /nebo nečtete/ Amatérskou scénu?

2. Čtete všechno nebo jen něco?

3. Jaký typ článků vás nejvíce zajímá? /můžete uvést i konkrétní příklady./

4. Co byste v Amatérské scéně chtěli číst?

Odpovídá: František Konečný
Němčice nad Hanou

1. Amatérskou scénu čtu pravidelně od roku 1970. Mohu říci, že vždy si najdu zajímavé články, které přímo studuji a využívám ve své práci v ochotnickém souboru.

2. Většinou čtu všechno a hned, jen v případě značného zaneprázdnění něco přesunu na pozdější dobu. Výstisky Amatérské scény si uschovávám a často se k jejímu obsahu vracím v případě potřeby v pozdějších dobách.

3. Nejvíce mě zajímají články, které hodnotí jednotlivé přehlídky ochotnických souborů z různých krajů, které jsou vizitkou práce přátel ochotníků, se kterými se člověk setkává na přehlídkách na Hronově a ve Vysokém nad Jizerou. Dále pak články, které hodnotí stav amatérského divadla u nás - například J.Čísař: Pohronovské střípky a podobně, které charakterizují situaci v amatérském divadelním hnutí a do jisté míry formují jeho vývoj.

4. Myslím si, že by Amatérská scéna měla mít vlastní rubriku ochotnických souborů, která by publikovala dobré zkušenosti ze souborů a tím náměty pro druhé soubory, ale i těžkosti, které se občas přihodí, a které by současně poučily jiné soubory, aby se jich vyvarovaly. Vyslovuji otázku, kde jinde se dočteme o souborech, jejich práci či pozitivních i negativních zkušenostech? Myslím si, že také určitá forma vzdělávání pracovníků ochotnického divadla by byla velmi zajímavou rubrikou.

/pokračování na str.5/

Ivana pracuje jako vedoucí střediskové knihovny - a pracuje dobře. Za ty roky, co zde působí, vychovala vlastně už celou jednu generaci. Snad i proto, že je knihovna umístěna v budově základní školy, soustředila se Ivana především na práci s mládeží.

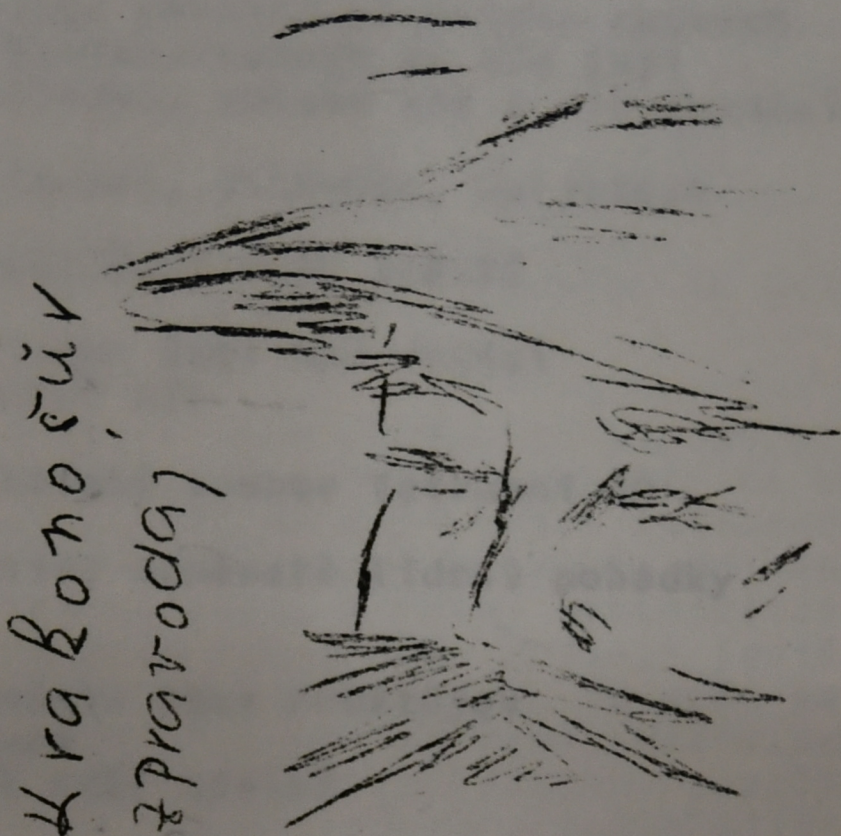
Účastnila se celostátně vyhlášené soutěže aktivity a za ni dostala uznání ministerstva kultury. V roce 1984 prošla okresním kolem soutěže Budujeme vzornou lidovou knihovnu /BVVK/, za tři roky úspěšně absolvovala krajské kolo a v letošním roce obdržela čestné uznání ministerstva kultury - a pokud toto ministerské kolo obhájí, bude v příštích letech jejímu pracovišti udělen titul Vzorná lidová knihovna.

Jinak Ivana vytvořila literární klub z dětských čtenářů a s ním se pravidelně zúčastňuje soutěže nakladatelství Albatros a v posledních letech se s dětmi každoročně účastní sjezdu, který Albatros pořádá v Praze.

Z těchto všech důvodů o Ivanině práci hovořím, protože knihovna ve Vysokém skutečně pomáhá zvyšovat kulturnost občanů. Proto ji také OK ONV navrhl ministersrvu kultury k udělení titulu Vzorný pracovník kultury.

Návrh byl schválen a Ivana převzme toto vyznamenání 24. října v Rytířském sále Valdštejnského paláce v Praze. Chtěla bych ji tímto způsobem srdečně poblahopřát a poděkovat za dosavadní odvedenou práci, zejména s mládeží. Větrník se připojuje a děkuje za rozhovor.

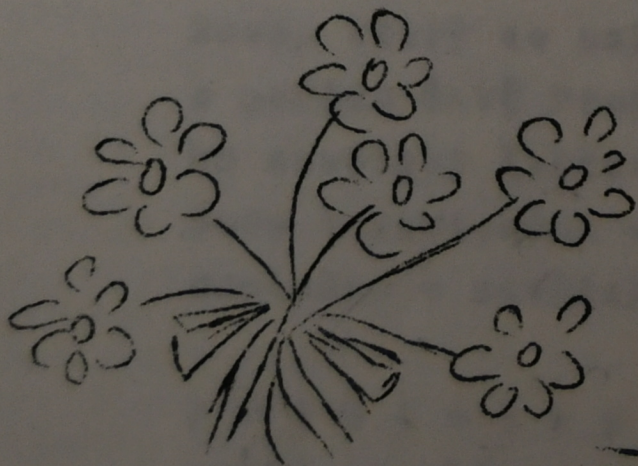
Zejména v oblasti dramaturgie, režie, scénografie i herectví a zasloužila by si trvalou pozornost. Spolupracovníci z oblasti profesionálního divadla i profesionálního divadelního školství by se našli a celému ochotnickému hnutí by to nesmírně prospělo.

Vážení přátelé, nemohu začít jinak než včerejším přivítáním tatobitského souboru. Vlastně to proběhlo docela běžně - ale pak!! Pak moji kluci a holky Krakonošácký moc dobře připomněli, že režisér souboru Petr Pešek má na pořádání přehlídek ve Vysokém velké zásluhy. Taky dostal vavřínově bobkový věnec a šerpu s osudným datem jedmasedmdesátého roku, kdy to všechno u nás prvně vypuklo. A taky se slyšel, jak tehdy mluvil! A co říkal! A nemusel se za to stydět! A sólo si zatančil! A vůbec! Bylo to fajn!

Pak jsem ještě zjistil, že scéna na loutkovém divadle se jmenuje u Krakonoše. U mě! Znovu jsem dojat.

Z dojetí jsem se rozhodl okusit na radu Mirky Císařové a Karla Tomase metodickou kávu /Káva, vodka, šlehačka/. Mohu doporučit!

Pozvánka do Svitav

V listopadu proběhne již posedmnácté národní přehlídka ruských a sovětských divadelních her ve Svitavách. Protože se nám její letošní program zdá být více než zajímavý, chceme vás s ním seznámit.

8.11. v 19,30 - Divadelní studio mladých, Ulan-Ude, Burjatská autonomní SSR
Viktor Merežko: PROLETÁŘSKÝ MLÝN ŠTĚSTÍ

9.11. v 19.30 - Divadelní soubor Vicena Ústí nad Orlicí
Viktor Slavkin: ŠPATNÝ BYT

10.11. ve 13.30 a v 15 hodin - Loutkářský soubor Tatrmani OB Sudoměřice
Josef Brůček na motivy arménské lidové pohádky
O HADU A ŠIVAROVÍ

10.11. v 16 a 18 hodin - Divadlo Hanácké obce Prostějov
Anton Pavlovič Čechov
MEDVĚD, SLZY, KTERÉ SVĚT NEVIDÍ

10.11. v 19.30 - Divadlo Elipsa Brno
Michail Bulgakov
PILÁT PONTSKÝ

11.11. v 16 hodin - Divadelní soubor Baret S Valdice u Jičína
Michail Bulgakov
DIABOLIÁDA

11.11. v 19.30 - DK Jirásek Česká Lípa
Michail Bulgakov
MISTR A MARKÉTKA

12.11. v 15 hodin - ukončení XVII. národní přehlídky
Divadlo Na hradbách Levoča
Vladimír Majakovskij
KÚPEL

Součástí přehlídky bude rovněž odborný seminář zaměřený na tvorbu a interpretaci díla Michaila Bulgakova, který se uskuteční v termínu 10.-12. listopadu a pořádá ÚKVČ Praha společně s ČÚV SČSP. Zúčastní se ho sovětský lektor.

Bude instalována výstava amatérské divadelní fotografie, doplněná o sovětské filmové plakáty.

P ř i h l á š k y k účasti na semináři, noclehy i vstupenky si můžete objednat ve Sdruženém klubu ROH, nositeli Ceny A. Zápotockého ve Svitavách, PSČ 568 02.